

یک اتفاق ساده

فضای مجازی، رسانه‌ها را می‌بلعد

کیوان کتیربیان

● شبکه‌های اجتماعی باوجود همه امتیازات و محاسنشان طبیعتاً آسیب‌هایی هم داشته‌اند. شاید بیشترین آسیب را رسانه‌های رسمی و قانونی از تحولات سریع فضای مجازی تحمل کرده‌اند و عملاً از رونق افتاده‌اند. از یک سو دیگر هیچ خبر و رویدادی نیست که پنهان بماند. همه از همه‌چیز در کوتاه‌ترین زمان باخبر می‌شوند و این به تسریع روند اطلاع‌رسانی و تسهیل فرایند آگاه‌سازی عمومی می‌انجامد. اما از طرف دیگر، اینکه اخبار بدون کنترل صحت، از سوی هر شخصی به اشتراک گذاشته می‌شوند، به‌طورقطع بر تعداد اخبار کذب می‌افزاید و مخاطبان این شبکه‌ها را گمراه می‌کند. فضای مجازی پر است از اطلاعات و اخباری که بی‌آنکه کسی به تبعات انتشارشان فکر کند، پخش‌ویلا می‌شوند و گاه از سوی برخی مخاطبان مورد استناد هم قرار می‌گیرند. قدیم‌تر مردم عادت کرده بودند، هر آنچه را از تلویزیون یا روزنامه‌ها می‌شنوند و می‌خوانند، صبح و قرین واقعیت بدانند. کسی که می‌خواست ادعایش را به کسی اثبات کند، می‌گفت تلویزیون گفته یا توی روزنامه نوشته بود؛ ولی حالا چه؟ اگر قرار باشد کسی بگوید فلان اطلاعات را از تلگرام یا سایر فضاهای مجازی خوانده، خود شما حشحتن را دربست می‌پذیرید؟ به‌گمانم مهم‌ترین لطمه فضای مجازی به رسانه‌ها، کم‌کردن حساسیت‌های مفید اهل رسانه و فروریختن اعتماد بالای عمومی و اعتبار رسانه‌ها بود. البته طبیعتاً مقصودم چرخش اطلاعات صحیح غیررسمی و روشنگر نیست که فضای رسانه‌ای رسمی از انتشار آنها یا امتناع می‌کند یا اجازه انتشارش را ندارد. اینها اتفاقاً از مزایای انکارناپذیر فضای مجازی است. رسانه‌های رسمی معطوف به قدرت مثل صداوسیما در سالیان اخیر آن‌قدر در انتشار اخبار، گزینشی عمل کردند و گاه آن‌قدر دست رسانه‌های خصوصی یا اندکی خصوصی را بستند که مردم را نسبت به صحت یا کمال اخبار رسانه مشکوک و گاه ناامید کردند و به رسانه‌های دیگر نظیر ماهواره‌ها روی آوردند. با شیوع فضاهای مجازی این نیز به سایر منابع خبری افزوده شد و عملاً منابع داخلی از سکه افتادند. ولی این چیز زیادی را در اصل ماجرا عوض نمی‌کند. خبرهای مداوم و کذب مرگ بازگیران و چهره‌ها که دست‌به‌دست می‌چرخد، انبواج اخبار مغفلط و ناقص، شیاعیات بی‌اساس و جنجالی، کم‌هزینه‌شدن تهمت و دروغ و افترا و عقده‌گشایی‌های شخصی، ورود به حریم شخصی افراد، رواج بی‌اخلاقی ... از جمله مواردی است که به جز، لاینفک فضای مجازی بدل شده است. اینکه عکس‌ها و ویدئوهای کذب و نامربوط که به وقایع و اخبار دیگر ربط داده می‌شوند، عکس‌ها و تصاویر قدیمی به وقایع تازه، به‌عنوان سند الصاق می‌شوند ... نیز از دیگر موارد جعلیات در فضای مجازی‌اند. این نکته که هر فرد غیرمتخصص احساس می‌کند یک رسانه است و فراگیربودنش را هم تعداد فالوئر‌ها و ممبرها و لایک‌ها تعیین می‌کند، بی‌آسب جدی است. کار رسانه مثل هر شغل و حرفه دیگری اصول و قواعد خودش را دارد. صحت، دقت و تخصص در کنار سرعت قرار می‌گیرند تا یک رسانه بتواند نزد مخاطبانش اعتباری کسب کند، ولی کم‌هزینه‌بودن همه‌چیز در فضای مجازی به هرکسی این امکان را می‌دهد که گمان کند بی‌نیاز از تمام اینها می‌تواند خودش یک رسانه پرنفوذ داشته باشد. فقط کافیست به لطایف‌الحیل آمار ممبر و فالوئر را افزایش دهد. غم‌انگیزتر آنکه گاه رسانه‌های رسمی کشور از برخی اخبار کذب و بی‌اساس که مثلاً در یک کانال تلگرامی مجهول‌الهیوه با زیر یکصد عضو منتشر شده استفاده می‌کنند و شان خود را تا این اندازه تقلیل می‌دهند. طبعاً اعتبار منبع خبر نیز در کار رسانه تعیین‌کننده و حیاتی است و متأسفانه این حساسیت‌ها نیز به طرز قابل‌ملاحظه‌ای کاهش جدی یافته است. فضای مجازی یک فرصت بسیار مهم است، به شرطی که تهدیدهای خردکننده‌اش را جدی بگیریم.

جارچی

کنسرت گروه راستان ویژه بانوان در نیاوران

● شرق: کنسرت گروه راستان ویژه بانوان در فرهنگ‌سرای نیاوران اجرا می‌شود. در کنسرت پیش‌رو که ساعت ۲۰ روز ۱۴ آذر در سالن خلیج فارس فرهنگ‌سرای نیاوران برگزار می‌شود؛ آزاده امیری (سرپرست و نوازنده تار)، فرزانه نبی‌الهی (خواننده)، مریم ملا (تنبک)، شیمیا بلوکی‌ها (کمانچه)، لیلا ظهیرالدینی (عود) و صبا رمضان (دف و دایره) هنرنمایی می‌کنند. گروه راستان را آزاده امیری در سال ۹۳ با محوریت بهره‌گیری از زنان نوازنده تشکیل داد. این گروه تاکنون اجراهای بسیاری را به‌همراه خوانندگان مختلف برگزار کرده است. علاقه‌مندان می‌توانند از طریق سایت www.titwall.com و شماره‌های ۰۹۳۸۱۱۸۷۲۶۶ و ۰۹۳۸۴۴۳۸۰۳ برای تهیه بلیت اقدام کنند.

شرق: سینمای ایران در ماه‌های گذشته شرایط عجیب و پرفرازونشیبی را طی کرده است. شمار چشمگیر فیلم‌های توقیفی بی‌سرانجام و تصمیمات شورای پروانه نمایش که انتقادهای بسیاری را متوجه عملکرد وزارت ارشاد کرده، برخی ازحواشی پرسروصدای سینما در ماه‌های اخیر است. منیژه حکمت در تازه‌ترین گفت‌وگوی خود با برنامه «آبان» با انتقاد از شرایط دشوار فیلم‌سازی در ایران گفته است: «برایمان فیلم‌سازی سخت است، بودجه تأمین‌کردن، پروانه‌گرفتن و آن شورای پروانه نمایش که هرکس درونش است سانسورچی است، هرکس... و براساس خوش‌خدمتی به مدیران عمل می‌کند که بتواند امکانات ویژه‌ای در جایی دیگر بگیرد، ما همه اینها را می‌دانیم و می‌دانید کجا بد است و درد دارد. آنجا که مدیران فرهنگی فکر می‌کنند ما نمی‌دانیم، خودشان بکنند و سرشان را زیر پر کرده‌اند. از این موضوع بگذریم و به وجدان خودشان واگذار کنیم، فقط این نکته که فکر نکنند ما احمقیم. حتی مردم هم می‌فهمند و همه می‌فهمند. این مدیران و حلقه دوستانشان هستند که نمی‌فهمند.»

عملکرد شورای پروانه نمایش در ارتباط با چگونگی گزینش فیلم‌های سینمایی و صلاحیت آنها برای رسیدن به اکران و البته شورایی که به گفته معاون ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی قدرتی دارند که به‌منزله آن هر فیلمی که یک بار از سوی شورای پروانه نمایش به‌طور کامل رد شده باشد، دیگر امکان بررسی در این شورا را ندارد، باعث شده است تا بسیاری از فیلم‌ها در بلاتکلیفی برای اکران قرار بگیرند. درباره عملکرد شورای پروانه نمایش و دورانی که بسیاری از سینماگران امید بسیاری برای حل بسیاری از بحران‌ها و اختلافات داشتند، با منیژه حکمت هم‌صحبت شدیم.

● **بسیاری از سینماگران مثل شما نسبت به تصمیمات شورای پروانه نمایش انتقادهایی را مطرح کرده‌اند و شما تعبیر سانسورچی را برای این شورا به کار بردید، کمی واضح‌تر درباره ندهایی که به عملکرد این شورا دارید، صحبت می‌کنید؟**

اینجا صحبت از تفکر مطرح می‌شود، همیشه یک‌سری با خودشان فکر می‌کنند و قائل به این موضوع هستند که ما فکر برتریم و صلاح سینما را بیشتر می‌دانیم و می‌شناسیم و در نهایت ما هستیم که تصمیم می‌گیریم. اینکه اساساً چطور فیلمی باید ساخته شود! بعد از چندین سال تجربه کار در سینمای ایران و شناخت چارچوب‌های نظامی که به آن قائل هستیم، اظهارنظرهای این چنینی از طرف برخی که به خودشان اجازه می‌دهند با سینماگران این‌طور برخورد کنند، دردناک است. نمی‌دانم چرا این تصور برای آنها به وجود آمده که فکر برتر هستند! طبعاً به‌عنوان یک فیلم‌ساز با بایدوناباید‌های کار آشنا هستم و اعتراض ما به عملکرد این شورا این‌زمان مشخص است و نمی‌دانم بر چه اساس تصور می‌کنند که ناجی اکران فیلم‌ها و به‌طورکل ناجی هنر هستند؟ حقیقت این است که من خیلی با افرادی که در این شورا

گفت‌وگو با منیژه حکمت

برای سینما تنها ۵ نفر تصمیم می‌گیرند

عکس: امیر لطفولایی، ایسنا

مشغول فعالیت هستند آشنا نیستم و ای‌کاش زمانی پاسخ این پرسش داده شود که به چه دلیل این تصور در بین آنها وجود دارد که اندیشه برتر هستند؟ و بهتر از ما شرایط را می‌شناسند.

● **پس ظاهراً هیچ‌گونه تعاملی با سینماگران وجود ندارد...**

بله. من نوع برخورد ارباب و رعیتی این دوستان را متوجه نمی‌شوم؛ این نگاه بالا‌به‌پایینی که باعث رنجش سینماگران می‌شود. متأسفانه تنها چهار، پنج نفر هستند که در تمام ناهادها حضور دارند و مدام جابه‌جا می‌شوند و برای سینما و سینماگران تصمیم می‌گیرند. ظاهراً صلاح ما را بهتر از خودمان می‌دانند و ما هم باید حرف آنها را بپذیریم. اینکه آنها تصور می‌کنند ما آدم‌های نابالغی هستیم، توهین به ماست. من برای خودم و سینمایی که دغدغه‌ام است احترام قائلم و متأسفانه بسیاری از سینماگران در شرایط اقتصادی و اجتماعی‌ای که به آن دچار هستیم، به‌سختی گذران زندگی می‌کنند و در همین شرایط متأسفانه عده‌ای به فکر سهم‌خواهی هستند. ای‌کاش مقایسه‌ای صورت بگیرد و مشخص شود که مدرسه ملی سینما از زمان تأسیس تا به امروز چه کرده است؟ یا اینکه فارابی در مدت ۱۰ سال گذشته به چه کسانی کمک و به‌نوعی بودجه‌اش را صرف چه کارهایی کرده است یا مؤسسه

گزارشی از فستیوال فرهنگی گلاویژ

گفت‌وگو در میانه جنگ در خاورمیانه

سامان سلیمانی

اردشیر کشاورز، مورخ، عبدالخالق یعقوبی منتقد ادبی و داستان‌نویس، قاسم کشکولی داستان‌نویس، بیتا ملکوتی شاعر، صابر هاکا شاعر و شوکا حسینی شاعر حضور پیدا کرده بودند.

دکتر فرزاد سجودی در مقاله خود، با عنوان «نقش ترجمه در ارتباطات بین‌فرهنگی» به بررسی تمایز بین هویت سیاسی و هویت فرهنگی پرداخت. در این مقاله آمده بود: هویت سیاسی امری قطعی و ایستاست که از منطق یا/یا پیروی می‌کند، اما هویت فرهنگی پیوستاری و نسبی است، سازوکار اصلی پویایی فرهنگی ترجمه است، ترجمه آستانه نگریستن به دیگری، آمیختن با دیگری و گفت‌وگو با دیگری است. پویایی فرهنگی محصول این

رسانه‌های تصویری چه عملکردی داشته؟ به‌عنوان یک سینماگر حق دارم این سوالات را مطرح کنم و منتظر پاسخی باشم و بعد از پاسخ این دوستان، وظیفه اهالی رسانه است که شرایط را رصد کنند و نکات مهم و ناگفته را گزارش کنند. اگر اعتراضی مبنی‌بر اینکه شفاف‌سازی وجود ندارد، مطرح می‌کنم به این دلیل است که تمامی این نکات به سینمای کشورمان آسیب رسانده است.

● **کار کنار عملکرد شورای پروانه نمایش، برخی از تهیه‌کنندگان در این مدت از آسیب دیگری در زمینه تولید فیلم صحبت کردند و آن واردشدن برخی به‌عنوان تهیه‌کننده با سرمایه‌گذار به این حوزه است که چالش‌های بسیاری ایجاد کرده و ظاهراً اختلاف‌نظرهایی دراین‌باره در ارشاد هست...**

میزان قدرت ما در سینمای مستقل اندازه مشخصی دارد و به‌هیچ‌وجه توان رقابت‌کردن با آقا‌زاده‌ها را نداریم. ورود رقم‌های میلیاردی و سرمایه‌گذاری در سینما که پیامدهای بسیاری از جمله بالا رفتن دستمزد بازیگران و مشکلات دیگری را متوجه سینمای ما کرده، خوشایند نیست. خواهش ما از آنها این است که لطفاً در جای دیگری غیر از سینما سرمایه‌گذاری کنید و لطفاً پولتان را به سینما وارد نکنید، اجازه دهید سینما مسیر خودش را طی کند.

● **البته انتقادی نیز به تهیه‌کنندگان سینما وارد است. چندپاره‌شدن تهیه‌کنندگان سینما در قالب شکل و صنوف مختلف باعث شده توان از ورود بسیاری به حوزه تهیه‌کنندگی ممانعت کرد. به‌تعبیری، یکی از دلایل این نابسامانی همین امر است...**

عده‌ای با پول شکاف‌هایی در بدنه تهیه‌کنندگی ایجاد کردند و به‌نوعی این شکاف‌ها با پول پر می‌شود. در این شرایط نمی‌توان همدلی ایجاد کرد و توقع داشت همه تهیه‌کنندگان در سینما متحد عمل کنند. بسیاری سعی دارند تا از طریق سرمایه‌هایشان، سینماگران را وارد بازی‌هایشان کنند. کافی است به فهرست پروانه ساخت‌هایی که در مدت دو سال گذشته صادر شده نگاهی کنید و ببینید چند نفر را می‌شناسید؟ شورای پروانه ساخت باید نسبت به این مسائل جواب‌گو باشد. در فضای پرسرو-تفاهمی زندگی می‌کنیم، حتی بسیاری به صحبت‌های من که سعی می‌کنم شفاف‌تر عمل کنم اعتراض می‌کنند و می‌خواهند با جریان غالب همسو شوم؛ درصورتی‌که رسالت سینماگران چیز دیگری است، ما قرار است جریان‌ساز باشیم نه‌اینکه دنباله‌رو باشیم.

● **آیا تا به حال صحنی درباره این موضوعات چالش‌برانگیز با وزیر جدید کرده‌اید؟**

نه و اساساً دیگر کاری ندارم که قرار است چه اتفاقی بیفتد! ما دلسوزی‌هایمان را در حوزه سینما در دولت جدید مطرح کردیم و تنها می‌توان امیدوار بود که آقای صالحی به سینما جمعی نگاه کنند. سینما تنها همین هفت، هشت نفر آدم نیست، بیش از پنج‌هزار نفر در سینما مشغول کار هستند.

گفت‌وگو را بازمی‌کند به‌شدت نیازمندیم و باید از این اتفاقات حمایت کنیم، برای من هم تجربه بسیار خوبی بود که توانستم برای مردمانی دیگر از ادیباتمان حرف بزنم. همچنین بیتا ملکوتی که در بخش شعرخوانی این فستیوال چهار شعر خود را ارائه داد و همچنین از ترجمه‌کنارش به زبان کردی با نام «مای نیم این لیل» رونمایی شد، درباره انتخاب اشعارش گفت: اشعاری انتخاب کردم که انعکاس احوالات شاعری باشد که ایرانی است و در جهان زندگی کند.

سارا سالار نیز که برنده جایزه گلشیری بوده، درباره نگاه فرارجنستی در ادبیات سخنرانی کرد. وی همچنین گفت: اولین سفرم به سلیمانیه بود و این شهر را زنده، پویا، آزاد و میهمان‌نواز دیدم.

آشور نوری نیز که با مقاله‌ای با عنوان «ترجمه نوعی اجراست» میهمان گلاویژ بود، در پنل ادبیات ایرانی اظهار کرد: ترجمه فقط انتقال معنا نیست، بلکه باید فرم اثر و حس‌و‌حال آن هم به زبان دوم منتقل شود.

شوکا حسینی نیز که هم در افتتاحیه فستیوال یکی از اشعار خود را ارائه داد و هم در بخش شعرخوانی حضور داشت، گلاویژ را اتفاقی مهم در حوزه نبدالات فرهنگی و ادبی دانست. گفتنی است عبدالخالق یعقوبی، داستان‌نویس و منتقد ایرانی، مسئولیت هیات داوران بخش داستان را برعهده داشت و همچنین در روز پایانی جشنواره نیز از دکتر فرزاد سجودی و دکتر اردشیر کشاورز به شکل ویژه تجلیل و به برندگان اول تا سوم بخش‌های شعر و داستان و مقاله جوایزی اهدا شد و ملایختر، دبیر فستیوال، نیز در سخنانی اظهار کرد: از سال آینده و دوره بیست‌ویکم، فستیوال را در سطح بزرگ‌تر و با ابعادی جدید برگزار خواهیم کرد و گلاویژ شکلی جهانی‌تر به خود خواهد گرفت. هدف گلاویژ خدمت به اهل فرهنگ است و خوشحال هستیم روشنگری وارد حوزه فرهنگی کردستان شده و این سرازاک مناسبی برای ساختن آینده‌ای بهتر است.

اعلام ۱۰ نامزد اسکار فیلم کوتاه

کارگردانان ایرانی از رقابت بازماندند

- اکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار، فهرستی را از ۱۰ نامزد جایزه اسکار فیلم کوتاه منتشر کرد. به گزارش ایسنا، آکادمی علوم و هنرهای سینمایی اسکار، فهرستی از ۱۰ فیلم کوتاه را منتشر کرد که وارد فرایند رأی‌گیری شاخه بهترین فیلم کوتاه اکشن زنده می‌شوند، اما فیلم «سکوت»، به کارگردانی علی عسکری و فرنوش صمدی که با کسب جایزه جشنواره فیلم «همپتون» آمریکا، واجد شرایط حضور در شاخه فیلم کوتاه اسکار شده بود، نتوانست به جمع ۱۰ نامزد این شاخه راه پیدا کند. براین‌اساس فهرست نامزدهای شاخه بهترین فیلم کوتاه به این شرح است:
۱. «وایشا یانپنا»، به کارگردانی «تودور اوشف»
۲. «زمان قرضی»، به کارگردانی «اندراو کوتس» و «لو هامو-لاچ»

زیر آسمان فیروزه ای

دبیر جشنواره بین‌المللی «سینما-حقیقت»

تابع «نظارت و ارزشیابی» هستیم

● **شرق:** درصد زیادی از

فیلم‌های امسال جشنواره

سینما- حقیقت، رویکرد

اجتماعی دارند. این نکته‌ای

است که دبیر دهمین

جشنواره بین‌المللی «سینما-

حقیقت» درباره حال‌وهوای جشنواره امسال گوشزد می‌کند. بیش از هزاروصد فیلم به دهمین جشنواره «سینما- حقیقت» ارسال شده که این میزان ۱۰ درصد بیشتر از سال گذشته است و ازاین‌میان تعداد ۸۳۰ فیلم در دبیرخانه جشنواره به ثبت رسیدند و برخی به دلیل مشکلات فنی امکان حضور در این دوره از جشنواره را پیدا نکردند. در نهایت و پس از بازبینی هیأت انتخاب، ۷۴ فیلم موفق به حضور در بخش رقابتی جشنواره شدند که ازاین‌میان ۲۷ فیلم کوتاه، ۱۷ نیمه‌بلند و ۳۰ فیلم بلند هستند و این گویای این موضوع است که استقبال از جشنواره سینما- حقیقت خوب بوده است و ظاهراً جشنواره‌های متنوع را به‌لحاظ حضور فیلم‌ها تجربه خواهیم کرد. اما بخشی از نشست پیش از برگزاری جشنواره سینما- حقیقت صحبت‌های اصحاب رسانه با دبیر جشنواره درباره کیفیت حضور فیلم‌ها در این دوره از جشنواره بود. طباطبائی‌زاد در این نشست درباره تمیزی‌هایی که ممکن است برای مجوزدادن فیلم‌ها برای نمایش در جشنواره اعمال شود، گفت: ما تلاش می‌کنیم فیلم‌هایی که به جشنواره ارائه شده‌اند با شرایطی که مورد نظر کارگردانان آنهاست نمایش داده شوند، ولی به‌هرحال تابع معاونت نظارت و ارزشیابی هستیم و ناگزیریم مواردی را که به ما اعلام می‌کنند رعایت کنیم. باین‌حال فیلم‌ها را با حداقل تصحیح و اصلاحات نزدیک به صفر نمایش داده می‌شود. در این دوره از جشنواره سینما- حقیقت، شش فیلم در قالب پروژه مستند «کارستان»، به تهیه‌کنندگی رخسان بنی‌اعتماد و مجتبی میرطهماسب نمایش داده خواهند شد و همچنین در بخش بین‌الملل پس از بررسی شش‌ماه آثار تولیدشده در سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶، تعداد ۲۷ فیلم برای بخش مسابقه انتخاب شدند. هشت فیلم هم از میان آثار مستند روز که موفقیت‌های چشمگیری داشتند در بخش نمایش‌های ویژه روی پرده می‌روند. ضمن اینکه پنج فیلم در بخش مرور فیلم‌های مستند جشنواره CPH دانمارک و پنج فیلم هم در بخش چشم‌انداز سینمای مستند ایتالیا نمایش داده می‌شوند.

فیلم پرسروصدای مرکزگسترش سینمای مستند و تجربی

مدت‌هاست که از سرنوشت فیلم پرهزینه «لاله» صحبتی به میان نیامده است. طباطبائی‌زاد در این نشست درباره سرنوشت این فیلم سینمایی صحبت کرد. طبق گفته‌های اوقرار بر این است که سازمان سینمایی دیگر سرمایه‌ای را برای این فیلم صرف نکند و از آنجا که آقای نیک‌زاد از ابتدا ادعای آوردن سرمایه را داشت، به او اعلام شده است که اگر قصد تمام‌کردن فیلم را دارد، سهمی از آن به‌عنوان مالکیت در اختیارشان قرار می‌گیرد و با تأمین سرمایه آن را بسازند. بنابراین با توجه به اینکه بخش تولید آثار داستانی از مرکز گسترش خارج شده، موضوع فیلم «لاله» از این مجموعه به مجموعه دیگری از سازمان سینمایی که احتمالاً مؤسسه رسانه‌های تصویری است، سپرده شده. طباطبائی‌زاد از حضور ۴۳ میهمان خارجی در جشنواره امسال خبر داد که بسیاری از آنها از مدیران معتبر و چهره‌های مؤثر سینمای سینمای مستند دنیا هستند و البته درباره بودجه برگزاری این جشنواره هم صحبت کوتاهی کرد. طبق صحبت‌های او با برخی سازمان‌ها مانند صندوق بازنشستگی کشوری و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان کرمان، همکاری‌های مشترکی انجام شده است، اما هزینه‌ها جشنواره از طریق بودجه سازمان سینمایی تأمین می‌شود. همچنین کارگاه پژوهشی تصحیح نرور و رنگ (سهراب نوربخش)، واقعیت و خیال در فیلم مستند (محمدرضا اصلانی، الستی، بنی‌آرالدان)، فیلم مقاله چگونه می‌اندیشد (لورا راسکارولی)، تدوین در فیلم مستند (زورنیک لاگوراده- سگو)، فیلم مستند هیرید، فیلم دورگه (احمد ضابطی جهرمی) و تجربه کارستان، کارگاه‌هایی هستند که در روزهای برگزاری جشنواره در سالن شماره دو پردیس جارسو تشکیل می‌شوند.

روایت زندگی پس از مرگ در «پشت سرتو نگاه کن»

● **شرق:** نمایش کمدی «پشت سرتو نگاه کن»، به کارگردانی حسین ریاحی که زندگی پس از مرگ را دست‌مایه خود قرار داده است، این روزها مراحل پایانی برای اجرای عمومی پشت‌سر می‌گذارد. به گزارش روابط‌عمومی این نمایش، «پشت سرتو نگاه کن»، نوشته تاتوره ازوجی و بازنویسی فرهاد نقدعلی، به کارگردانی حسین ریاحی و با حضور بازیگرانی چون رضا ریاحی، مصطفی تیموری، کاظم صادقی، حسین پاکچي، ثمر امین‌پور، سمیرا ارد، حمیدرضا نورایی و اسناد محمد ریاحی و تهیه‌کنندگی داوود شهسواری و حسین ریاحی برای اجرایی عمومی خود را آماده می‌کند. تمرینات اولیه این نمایش از مهرماه در آمفی‌تئاتر شهرآر آغاز شده و بنا بر پیش‌بینی‌های صورت‌گرفته اجرای عمومی این اثر در اواسط آذرماه، آغاز خواهد شد. «پشت سرتو نگاه کن»، در مدت‌زمان ۱۲۰ دقیقه با زبان طنز به نمایش زندگی انسان پس از مرگ که تماماً به عملکرد او در دنیا بستگی دارد، می‌پردازد. این اثر برای مخاطب بزرگ‌سال تهیه شده است.